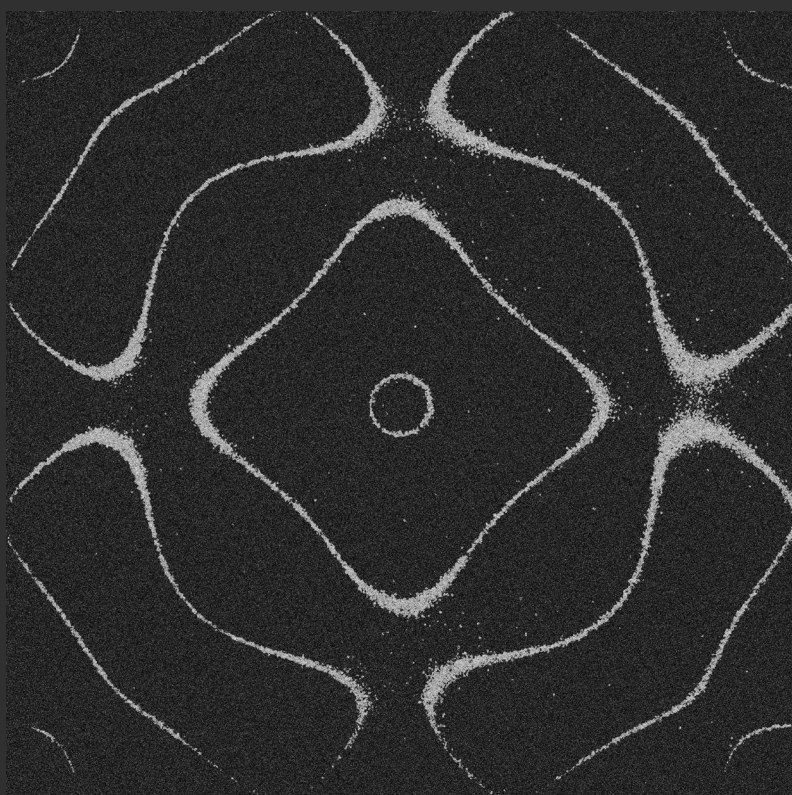

Ticho po Danielovi

Program

Moyzesova sieň

18:00

Úvod a predstavenie diela Milana Stanca

Ako tichá spomienka na Daniela Tupého vzniká po dvadsiatich rokoch od jeho smrti dočasný pamätník. Návštevníci a návštevníčky budú pozvaní vstúpiť s ním do tichého dialógu prostredníctvom strún, ktoré odkazujú na Danielovú vášeň pre hudbu. Minimalistická vizuálna forma na pomedzí zvukového objektu, hudobného nástroja a sochy vytvorí priestor pre intímne sústredenie a spoločné zamyslenie.

18:45

Nie je tu bezpečne (?) diskusia

Verejný priestor Bratislavy sa za posledných dvadsať rokov zmenil, no pocit bezpečia stále chýba. V našej spoločnosti stále pretrváva presvedčenie, že sme sa v tejto oblasti neposunuli tak, ako by sme chceli. V diskusii spoločne preveríme tento názor. Výber diskutujúcich rámcuje dvadsať rokov od tragickej udalosti na Tyršovom nábreží – stretnú sa v nej dve generácie, aby spolu hovorili o tom, kde sa cítili bezpečne kedysi a kde dnes, ktorým miestam sa vyhýbajú, či sa stretli s prejavmi nenávisťi a ako sa tieto prejavy menia v ére sociálnych sietí.

Moderátor diskusie: Viktor Križo
Hostia a hostky: Salma Al Henami, Martin
Smutný, Michaela Ujházyová,
Matej Vít aka Datra

20:30

Všetci sme v tom spolu koncert Viktora Oriho

Nie je nič horšie,
ako prežiť vlastné dieťa
a ticho, ktoré zostalo,
si odniesť so sebou
až do hrobu.

Túto vetu spieva mladý hudobník a textár Viktor Ori takmer dvadsať rokov po vražde Daniela Tupého. Hudobný projekt nesúci jeho meno sa predstavil undergroundovej scéne albumom Lepšie nebolo nikdy dobre nebude (2024), ktorý zaznie aj v Moyzesovej sieni. Hudba Viktora Oriho je vďaka spolupráci s rôznymi hudobníkmi a hudobníčkami zvukovo rozmanitá a žánrovo pestrá. Silnú vrstvu tvoria jeho texty – pochmúrne, ostré, desivé, autentické, dobovo kritické, radikálne a presné v pomenovaní dystopickej súčasnosti. Ori v nich vykresľuje generačný pocit beznádeje a straty vízie lepšej budúcnosti.